

ements of effective tourism industry management in the conditions of sustainable development. *Management = Management*, 2(38), 48–60. DOI: <https://doi.org/10.30857/2415-3206.2023.2.4> [in English].

14. Sadovskiy, Ie. & Puzyrova, P. V. (2024). Theoretical and conceptual basis for the functioning of innovation clusters in the sphere of information technologies. *Zhurnal stratehichnykh ekonomichnykh doslidzhen = Journal of Strategic Economic Research*, 4(21), 111–119. DOI: <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2024.4.10> [in English].

15. Puzyrova, P. & Sadovskiy, Ye. (2025). Ekosystema innovatsiinykh IT-klasteryv v konteksti tsyvrovoi transformatsii ta staloho rozvytku [Ecosystem of innovative IT clusters in the context of digital transformation and sustainable development]. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK» = Scientific Notes of the «KROK» University*, 1(77), 42–53. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2025-77-42-53> [in Ukraine].

16. Kots, H. P. & Havrylova, A. A. (2024). Analiz aktyvnosti it-klasteryv za rehionamy-lideramy IT-haluzi Ukrainy [Analysis of IT cluster activity by regions-leaders of the IT industry in Ukraine]. <https://repository.hneu.edu.ua/bitstream.pd>. [in Ukraine].

17. Kyiv IT Cluster (2020). Top 5 IT-Cluster Rankings. Ucluster. URL: ucluster.org [in Ukraine].

18. Innovatsiini klasteri (2021). Kliuchovi draivery ekonomichnoho rozvytku rehioniv. Ivano-Frankivska klasterna asotsiatsiia [Key drivers of economic development in regions. Ivano-Frankivsk Cluster Association]. URL: clusters.org.ua [in Ukraine].

Дані про автора

Самойленко Руслан Леонідович,

аспірант відділу аналізу і прогнозування міжнародної торгівлі, Державний науково – дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки Київ, Україна

e-mail: samoilenko.r.l@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-3029-1781>

Data about the author

Ruslan Samoilenko,

Graduate student of the Department of Analysis and Forecasting of International Trade State Research Institute of Informatization and Modeling of Economy Kyiv, Ukraine

e-mail: samoilenko.r.l@gmail.com

УДК 330.322:69

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17531754>

МАКСЮТА А. П.

Інтегральний підхід до інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельних підприємств України на засадах цифровізації

Предметом дослідження є організаційно-економічний механізм інвестиційного забезпечення, що базується на інтегральному підході та концепції єдиної цифрової платформи.

Метою дослідження є проведення аналізу процесів інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельних підприємств України. Показано, що наявні підходи до залучення та управління інвестиціями мають фрагментарний, ситуативний характер, позбавлені стратегічної спрямованості та не відповідають сучасним викликам, зокрема потребам повоєнної відбудови. Ідентифіковано надмірну залежність від власних коштів та банківського кредитування, а також відсутність формалізованих методик оцінки інноваційних проєктів, що ускладнює їх презентацію інвесторам.

Методи дослідження. У процесі дослідження було використано комплекс взаємопов'язаних загальнонаукових та спеціальних методів: системний підхід застосовано для розгляду будівельного підприємства як складної відкритої системи, у якій інвестиційна діяльність, інноваційний розвиток та цифровізація взаємодіють між собою; економіко-статистичний аналіз використовувався для вивчення поточних тенденцій та динаміки інвестиційного забезпечення у будівельній галузі України; інтегральне оцінювання було використано для розробки узагальненого показника ефективності інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку; економіко-математичне моделювання було застосовано для побудови моделі взаємозв'язку між обсягами інвестицій, рівнем цифровізації та інноваційною активністю підприємств, що дало змогу забезпечити комплексність дослідження, сформулювати узагальнені висновки та розробити практичні рекомендації що-

до удосконалення інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельних підприємств України на засадах цифровізації.

Результати роботи. Для вирішення цієї проблеми розроблено комплексний організаційно–економічний механізм, що перетворює управління інвестиціями з епізодичної задачі на системну бізнес–функцію.

Галузь застосування результатів. Результати дослідження можуть бути використані будівельними підприємствами для розробки та впровадження ефективних стратегій залучення інвестицій, а також органами державної влади для вдосконалення політики стимулювання інноваційної діяльності в галузі.

Висновки. В основі механізму лежить інтегральна модель, спрямована на створення синергетичного ефекту від взаємодії ключових суб'єктів (підприємство, держава, інвестори) та використання диверсифікованого інструментарію (фінансового, організаційного, інформаційного) для проактивного формування інвестиційно–привабливих проєктів. Функціонування моделі базується на принципах прозорості, ризик–орієнтованості, гнучкості та цифрової інтеграції. Обґрунтовано, що технологічним ядром механізму є єдина цифрова платформа з модульною архітектурою (ідентифікація інновацій, інвестиційне планування, ризик–менеджмент, моніторинг), яка виступає інструментом для подолання інформаційної фрагментації, автоматизації процесів оцінки та контролю.

Ключові слова: інноваційний розвиток, інвестиційне забезпечення, будівельна галузь, організаційно–економічний механізм, цифровізація.

ANTON MAKSIUTA

An integrated approach to investment support for the innovative development of Ukrainian construction enterprises based on digitalization

The subject of the study is the organizational and economic mechanism of investment support based on an integral approach and the concept of a unified digital platform.

The purpose of the study is to analyze the processes of investment support for the innovative development of construction enterprises in Ukraine. It is demonstrated that existing approaches to attracting and managing investments are fragmented, situational, lack strategic orientation, and do not meet current challenges, particularly the needs of post–war reconstruction. An excessive reliance on internal funds and bank lending has been identified, along with the absence of formalized methodologies for evaluating innovative projects, which complicates their presentation to potential investors.

Research methods. *The study employed a set of interrelated general scientific and specialized methods. A systemic approach was used to consider a construction enterprise as a complex open system in which investment activity, innovative development, and digitalization interact with each other. Economic and statistical analysis was applied to study current trends and the dynamics of investment support in Ukraine's construction sector. Integral evaluation was used to develop a generalized indicator of the effectiveness of investment support for innovative development. Economic and mathematical modeling was applied to construct a model of the interrelationship between investment volumes, the level of digitalization, and the innovative activity of enterprises. This comprehensive methodological framework made it possible to ensure the completeness of the study, formulate generalized conclusions, and develop practical recommendations for improving the investment support of innovative development of construction enterprises in Ukraine based on digitalization.*

Research results. *To address this issue, a comprehensive organizational and economic mechanism has been developed that transforms investment management from an occasional task into a systematic business function.*

Field of application of the results. *The research results can be used by construction enterprises to develop and implement effective investment attraction strategies, as well as by government authorities to improve policies for stimulating innovative activity in the sector.*

Conclusions. *At the core of the mechanism lies an integral model aimed at creating a synergistic effect through the interaction of key stakeholders (enterprises, the state, and investors) and the use of a diversified toolkit (financial, organizational, and informational) for proactively developing investment–attractive projects. The functioning of the model is based on the principles of transparency, risk orientation, flexibility, and digital integration. It is substantiated that the technological core of the mechanism is a unified digital platform with a modular architecture (innovation identification, investment planning, risk management, and monitoring), which serves as a tool for overcoming information fragmentation and automating evaluation and control processes.*

Keywords: *innovative development, investment support, construction sector, organizational and economic mechanism, digitalization.*

Постановка проблеми. Інноваційний розвиток будівельної галузі є ключовим фактором не лише для її власної конкурентоспроможності, але й для повоєнної відбудови та сталого економічного зростання України в цілому. Імператив «будувати краще, ніж було» (build back better) вимагає не простого відновлення зруйнованої інфраструктури, а обов'язкового впровадження інноваційних, енергоефективних та цифрових технологій, що, в свою чергу, формує безпрецедентний попит на капітальні вкладення та висуває нові вимоги до системи управління інвестиційними процесами.

Однак наявні в галузі підходи до залучення та управління інвестиціями переважно мають фрагментарний, ситуативний характер, позбавлений стратегічної спрямованості та системної узгодженості. Аналіз виявляє надмірну залежність від банківського кредитування та власних обігових коштів, слабку інтеграцію інноваційної стратегії з фінансовим плануванням та відсутність формалізованих методик оцінки інноваційних проєктів. Подібна практика, що продемонструвала свою низьку ефективність ще в умовах відносної стабільності, виявляється абсолютно неадекватною сучасним викликам, що постали перед вітчизняною економікою.

Виникає гостра науково–практична проблема, що полягає в розриві між стратегічною потребою в масштабних інноваціях та неспроможністю існуючої системи інвестиційного забезпечення ефективно фінансувати цей процес. Існує нагальна потреба в переході від застарілих, реактивних методів пошуку фінансування до нової парадигми управління, що базується на інтегральному, проактивному підході та сучасних цифрових інструментах.

Аналіз досліджень і публікацій. Питанням управління інноваційним розвитком будівельних підприємств присвячено низку наукових праць.

Зокрема, І. Гонтарева та співавтори обґрунтовують доцільність застосування системно–функціонального підходу, вказуючи на існуючий брак комплексних, науково обґрунтованих методичних положень у цій сфері. У межах свого дослідження автори розробили модель регулювання ефективності, механізм моніторингу та метод прогнозування економічної ефективності управління інноваційним розвитком, тим самим сформувавши важливе підґрунтя для подальшої розробки системних управлінських рішень [1].

Розглядаючи перешкоди на шляху інновацій, Т. Котуранова та М. Коногова ідентифікують комплекс системних проблем, що характерні для українських будівельних підприємств. Серед ключових бар'єрів автори виділяють обмеженість фінансування, відсутність сучасної бази для впровадження інноваційних розробок, внутрішній опір змінам («феномен опору інноваціям»), а також недостатню кількість кваліфікованих кадрів. Особливо наголошується на негативному впливі нестабільної державної політики та слабкому рівні підтримки галузі, через що більшість інноваційних процесів мають не системний, а спонтанний характер [2].

З іншого боку, розглядаючи роль держави як ключового учасника інвестиційних процесів, О. Радченко та співавтори аналізують ефективність стратегічного управління державними інвестиціями в будівельному секторі. Дослідники доходять висновку, що негативні ефекти такого управління напряму пов'язані з недостатнім рівнем ефективності державної політики та низькою інституційною спроможністю. Зокрема, ідентифіковано такі проблеми, як громіздкі адміністративні процедури, недостатня увага до процесів планування та моніторингу, а також загальний брак інституційного потенціалу для забезпечення ефективної реалізації проєктів. Це підкреслює існування системних прогалин на макрорівні, які стримують інвестиційну активність та потребу–

ють розробки спеціалізованих механізмів державної підтримки [3].

Переходячи до аналізу фінансових аспектів, дослідження М. Дуана, хоча і на прикладі комунікаційних інженерних проектів, висвітлює низку універсальних для капіталомістких галузей проблем. Автор ідентифікує такі ключові фінансові ризики, як надмірний рівень фінансового важеля, зростання вартості виробничих ресурсів та інформаційні бар'єри, що призводять до «сліпоти інвестиційних рішень». У роботі обґрунтовується необхідність переходу до раціонального управління інвестиціями та вдосконалення механізмів контролю ризиків, що безпосередньо вказує на неадекватність фрагментарних підходів та підтверджує доцільність розробки інтегрованих систем управління, здатних мінімізувати зазначені загрози [4].

Досліджуючи сучасний стан будівельної галузі, Н. Дуляба та Р. Жишко акцентують увагу на особливостях розвитку конкурентного середовища в умовах нестабільності. Автори зазначають, що попри всі виклики, ринок залишається динамічним, однак його розвиток ускладнюється економічними (інфляція, здорожчання матеріалів) та інституційними (корупція, недосконалість законодавства) факторами. У цьому контексті особливо важливим є висновок авторів про те, що саме впровадження інновацій стає вирішальним інструментом для отримання конкурентних переваг. Це підтверджує, що для виживання та розвитку в агресивному конкурентному середовищі підприємствам необхідно перейти від спонтанних до стратегічно керованих інвестицій в інноваційні технології [5].

Систематизуючи доступні моделі фінансування інновацій, Р. Янковой проводить детальний аналіз їхніх переваг та недоліків в українському бізнес–середовищі, розглядаючи внутрішні кошти, банківське кредитування, венчурне фінансування, державну підтримку та краудфандинг. Особливу цінність становить висновок автора про те, що вибір оптимального джерела фінансування залежить від конкретних потреб та обставин бізнесу, що вимагає глибокого аналізу та стратегічного підходу. Це, у свою чергу, підкреслює актуальність розробки інструментарію, який би дозволив підприємствам робити такий обґрунтований вибір, диверсифікуючи джерела залучення капіталу для інноваційного розвитку [6].

Досліджуючи технологічний вимір інновацій, Д. Бондаренко та К. Калашнікова визначають циф-

ровізацію, і зокрема технологію інформаційного моделювання будівель (BIM), як основний важіль розвитку сучасної будівельної галузі. Разом з тим, автори ідентифікують ключові бар'єри на шляху її впровадження: значні початкові інвестиції, відсутність ефективних цифрових стратегій на підприємствах, гострий дефіцит кваліфікованих кадрів та нерегульованість нормативної бази. Наявність цих системних перешкод прямо вказує на необхідність створення єдиного організаційно–економічного інструментарію, здатного комплексно вирішувати зазначені проблеми та прискорювати цифрову трансформацію галузі [7].

Доповнюючи аналіз наявних підходів, І.В. Мосійчук досліджує інструменти стимулювання регіонального розвитку будівельних підприємств та пропонує їхню структуровану класифікацію за чотирма рівнями: стратегічним, економічним, цифровим та соціально–психологічним. Автор підкреслює, що в сучасних умовах саме цифровізація відіграє ключову роль у розвитку галузі, та вказує на відсутність комплексного підходу до формування інструментів розвитку в попередніх дослідженнях. Такий багаторівневий підхід є суголосним із запропонованим у даній роботі інтегральним механізмом, оскільки він також охоплює стратегічні, економічні та технологічні (цифрові) аспекти управління інноваційним розвитком будівельних підприємств [8].

Занурюючись у технологічні аспекти цифровізації, С. Долгополов та співавтори досліджують синергію штучного інтелекту та BIM–технологій для створення багаторівневої класифікації об'єктів будівельного майданчика. У їхній роботі запропоновано концепцію «еволюційного» цифрового двійника, де за допомогою нейронних мереж здійснюється автоматична ідентифікація, класифікація та оцінка відповідності фактичного стану об'єктів їхній BIM–моделі на різних етапах життєвого циклу. Такий підхід є практичною реалізацією технологічного ядра для модуля моніторингу, запропонованого в рамках організаційно–економічного механізму, оскільки він дозволяє автоматизувати контроль за ходом реалізації проектів, своєчасно виявляти відхилення та підвищувати якість управлінських рішень. Дане дослідження підтверджує, що сучасні технології здатні забезпечити технічну основу для функціонування інтегральних цифрових платформ управління в будівництві [9].

Досліджуючи інвестиційні процеси в умовах воєнного стану, Р. Палагусинець та О. Марушева проводять глибокий аналіз динаміки капітальних та прямих іноземних інвестицій у будівельну галузь України впродовж 2022–2024 років. Автори констатують значний вплив капіталу на початку повномасштабного вторгнення, особливо за статтею «реінвестування доходів», що свідчить про глибоку кризу довіри інвесторів до інституційної спроможності держави. Вони також вказують на зміну структури інвестицій на користь боргових інструментів, що підтверджує високий рівень ризикованості. Ключовим для даного дослідження є висновок авторів про нагальну потребу в удосконаленні інституційних механізмів підтримки інвестування та формування нової парадигми публічного управління, орієнтованої на прозорість, адаптивність та партнерство з міжнародною спільнотою [10].

Підтверджуючи роль інновацій як рушійної сили розвитку, В. Костюк та В. Шанта досліджують джерела фінансування інноваційної діяльності в будівельній галузі. На основі аналізу даних за 2010–2020 роки автори роблять ключовий висновок, що основним джерелом фінансування залишаються власні кошти підприємств. Таке домінування внутрішніх ресурсів вказує на недостатню ефективність існуючих механізмів залучення зовнішнього капіталу та системні бар'єри у доступі до державного, банківського чи інвестиційного фінансування, підтверджуючи нагальну потребу в диверсифікації джерел та розробці інтегрованих механізмів інвестиційного забезпечення, які будуть здатні подолати надмірну залежність галузі від власних обігових коштів [11].

Досліджуючи зв'язок між венчурним капіталом та «зеленими» інноваціями, А. Беллуччі та співавтори емпірично доводять, що наявність «зелених» патентів значно підвищує ймовірність залучення венчурного фінансування, збільшуючи шанси компанії на отримання інвестицій до 20%. Автори роблять висновок, що «зелене» патентування виступає потужним позитивним сигналом для венчурних інвесторів, який зменшує інформаційну асиметрію та вказує на високий інноваційний потенціал. Цей висновок є особливо важливим у контексті адаптації сучасних фінансових інструментів для будівельної галузі, оскільки він обґрунтовує доцільність розвитку не лише венчурного фінансування як такого, але й акцентує увагу на

«зелених» та сталих інноваціях як на ключовому факторі інвестиційної привабливості [12].

Метою статті є розробка та наукове обґрунтування комплексного організаційно–економічного механізму інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельних підприємств України, що базується на принципах системної інтеграції та використовує цифрову платформу як ключовий інструмент управління.

Виклад основного матеріалу. Перехід від фрагментарних та ситуативних методів управління інвестиціями, що домінують сьогодні в будівельній галузі, до системного підходу вимагає розробки цілісної, науково обґрунтованої інтегральної моделі. Така модель здатна забезпечити значний синергетичний ефект від скоординованої та прозорої взаємодії всіх зацікавлених сторін, що є критично важливим в умовах повоєнної відбудови та посилення глобальних технологічних викликів [1]. На відміну від застарілого реактивного підходу, який полягає у пошуку фінансування у відповідь на вже виниклу потребу, запропонований організаційно–економічний механізм передбачає створення на підприємстві безперервного, проактивного та стратегічно орієнтованого процесу. Цей процес включає постійний пошук, оцінку та структурування інноваційних ідей у форматі інвестиційно–привабливих проєктів, що перетворює залучення капіталу з епізодичної задачі на одну з ключових бізнес–функцій підприємства. Архітектура цього комплексного механізму, що ґрунтується на взаємодії його ключових компонентів, представлена на рисунку.

Основними структурними елементами розробленого механізму виступають його суб'єкти, об'єкт, інструментарій та фундаментальні принципи функціонування. Центральним елементом системи та її рушійною силою є будівельне підприємство, яке в рамках цієї моделі виступає не пасивним виконавцем, а активним суб'єктом, що генерує попит на інвестиції та долає існуючі внутрішні бар'єри, як–от «феномен опору інноваціям» [2]. Іншими ключовими суб'єктами інвестування є держава в особі уповноважених органів, яка виконує багатогранну роль: регуляторну, стимулюючу та контрольну. Проте, як свідчать дослідження, саме низька інституційна спроможність та неефективність публічного управління інвестиціями є однією з головних перешкод для розвитку галузі, що підтверджується знач-

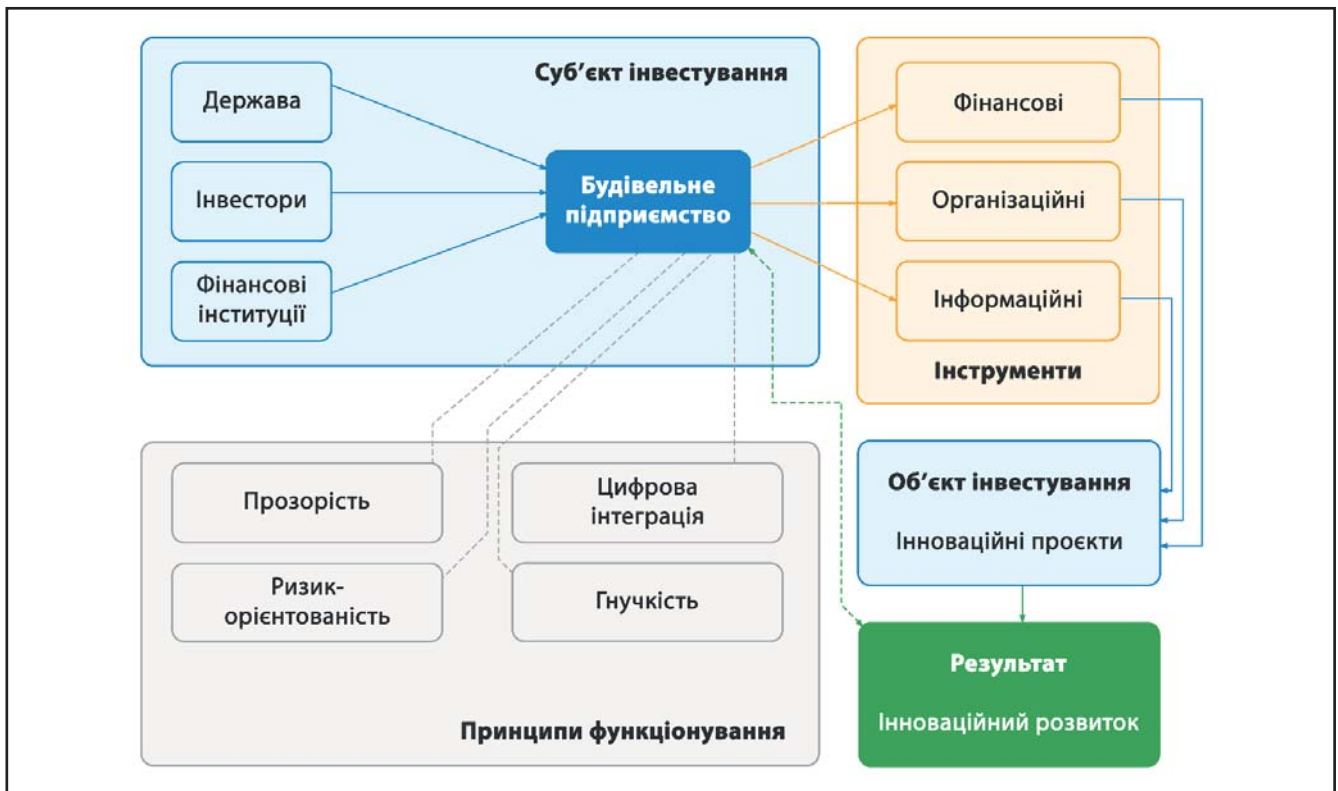

Схема інтегральної моделі інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельного підприємства

ним відпливом капіталу та кризою довіри інвесторів в умовах війни [10]. Важливими суб'єктами є інвестори, що являють собою диверсифіковану групу, яка включає венчурні фонди, що орієнтуються на високотехнологічні ризикові проекти (ConTech), привабливість яких значно зростає за наявності у компанії «зелених» патентів [12]. Окрему роль відіграють фінансові інституції (банки, інвестиційні фонди), доступ до яких наразі ускладнений, через що підприємства здебільшого покладаються на власні кошти.

Об'єктом інвестиційного забезпечення є безпосередньо інноваційні проекти будівельного підприємства. Спектр цих проектів надзвичайно широкий і може мати різний характер: технологічний, що передбачає впровадження передових рішень як BIM, що визнано ключовим важелем цифрової трансформації галузі, 3D-друк, роботизація будівельних процесів чи створення цифрових двійників об'єктів; продуктивний, орієнтований на розробку та застосування нових енергоефективних матеріалів; організаційно-управлінський, що включає впровадження сучасних систем управління проектами; або екологічний, спрямований на реалізацію проектів «зеленого» будівництва, що, як доведено, підви-

щує інвестиційну привабливість для венчурного капіталу [12].

Для досягнення поставлених цілей підприємство використовує комплексний інструментарій, що синергетично поєднує фінансові, організаційні та інформаційні важелі [8]. До фінансових інструментів належать як традиційні (власні кошти, банківське кредитування), так і більш сучасні та адаптовані до інноваційної діяльності (венчурне фінансування, випуск корпоративних чи «зелених» облігацій, краудфандинг), що дозволяє диверсифікувати джерела капіталу та зменшити залежність від внутрішніх ресурсів [6, 11]. Організаційні важелі включають розробку та імплементацію формалізованої системи ризик-менеджменту, що дозволяє уникнути «сліпоти інвестиційних рішень» в умовах високої невизначеності, а також використання механізмів державно-приватного партнерства. Інформаційні ресурси, що є технологічним фундаментом моделі, представлені цифровими платформами (Common Data Environment), базами даних інноваційних технологій та прогностичними аналітичними системами.

Ефективне функціонування всієї системи забезпечується дотриманням низки взаємопов'язаних принципів. Принцип прозорості передбачає

максимальну відкритість інформації про проекти та фінансові потоки, що є умовою для залучення інвесторів та мінімізації корупційних ризиків, які є значним бар'єром для розвитку конкурентного середовища [5]. Принцип ризик–орієнтованості вимагає, щоб механізм містив інструменти для ідентифікації, оцінки та управління ризиками, пов'язаними з інноваційною діяльністю [4]. Гнучкість моделі забезпечує її здатність адаптуватися до мінливих умов ринку та технологічних трендів.

Наріжним каменем, що об'єднує всі елементи в єдину, злагоджену систему, є цифрова інтеграція. Цей принцип, як і вся модель, базується на системному підході, формуючи тісний синергетичний зв'язок з іншими. Саме цифрова інтеграція, реалізована через єдину платформу, дозволяє агрегувати та надавати верифіковані дані усім сторонам, забезпечуючи реальну прозорість. У свою чергу, прозорість є фундаментом для ефективного ризик–менеджменту, адже без повного розуміння стану проекту неможливо адекватно оцінити ризики. Отже, лише комплексне дотримання всіх принципів дозволяє механізму функціонувати як єдиний, узгоджений та адаптивний організм.

Практичне втілення принципу цифрової інтеграції знаходить своє вираження у створенні та впровадженні єдиної корпоративної цифрової платформи, яка стає технологічним ядром всього механізму. Саме цифровізація виступає тим інструментальним засобом, що дозволяє подолати проблему «інформаційних силосів», яка є однією з перешкод на шляху до цифрової трансформації. Управління інноваційними проектами, що характеризуються високим рівнем невизначеності, вимагає оперативного доступу до верифікованих даних та потужних аналітичних інструментів, що можуть бути реалізовані на основі поєднання BIM та штучного інтелекту для створення «еволюційного» цифрового двійника.

Реалізація запропонованої інтегральної моделі переводить управління інвестиціями на якісно новий, стратегічний рівень. Вона трансформує будівельне підприємство з пасивного об'єкта зовнішніх впливів на проактивного суб'єкта інноваційного процесу. Синергетична взаємодія ключових суб'єктів, гнучке використання сучасного інструментарію та дотримання базових принципів, технологічно підкріплені цифровою платформою, створюють умови для ефективною реалізації інноваційних проектів. Фінальним результатом

стає сталий інноваційний розвиток, що підвищує конкурентоспроможність підприємства та покращує загальну інвестиційну привабливість усієї будівельної галузі України, що є ключовою передумовою для її модернізації та успішної інтеграції у світову економіку.

Висновки

У результаті проведеного дослідження було сформовано науково обґрунтований комплексний організаційно–економічний механізм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку будівельних підприємств, що дає змогу подолати недоліки існуючих фрагментарних та ситуативних підходів. Запропонована модель передбачає перехід до стратегічного, системного управління інвестиційною діяльністю в контексті цифрової трансформації галузі.

Центральним елементом механізму виступає єдина цифрова платформа з модульною архітектурою, яка забезпечує комплексну інтеграцію ключових учасників інвестиційного процесу – підприємств, інвесторів, державних органів. Така платформа слугує технологічною основою для реалізації принципів прозорості, ризик–орієнтованості, гнучкості та адаптивності до змін зовнішнього середовища. Вона дозволяє автоматизувати процеси ідентифікації інноваційних проектів, інвестиційного планування, управління ризиками та моніторингу реалізації.

Впровадження механізму сприятиме розширенню можливостей для залучення диверсифікованих джерел фінансування, зокрема через зменшення інформаційної асиметрії між суб'єктами ринку, підвищенню ефективності прийняття управлінських рішень та зниженню інвестиційних ризиків. Очікуваним результатом є забезпечення сталого інноваційного розвитку будівельних підприємств, що у свою чергу посилює конкурентоспроможність галузі в умовах поствоєнної відбудови та глобальних викликів.

Таким чином, запропонований підхід має як наукову, так і прикладну цінність, відкриваючи нові перспективи для ефективного управління інвестиційно–інноваційними процесами в будівельній сфері України.

Список використаних джерел:

1. Gontareva, I., Marcel Kurt, M., Dorokhov, O., Rusin–Grinik, R., & Galayko, N. (2022). A Systematic–Functional

Approach in Managing Innovative Development of Construction Enterprises in Ukraine. TEM Journal, 11(1), 125–137. DOI: 10.18421/tem111–15.

2. Koturanova, T., & Konohova, M. (2022). Problems of Management of Innovative Development of Construction Enterprises in Ukraine. Economic scope, 182, 83–87. DOI: 10.32782/2224–6282/182–12.

3. Radchenko, O., Nepomnyashchyy, O.M., Marusheva, O.A., Prav, R., & Shandryk, V. (2023). Efficiency of Strategic Public Investment management of in the Construction Sector. International Journal for Quality Research, 16(3), 833–846. DOI: 10.24874/ijqr17.03–13.

4. Duan, M. (2023). On Financial Risks and Investment Management in Communication Engineering Projects. Studies in Social Science Research, 4(4), 134–138. DOI: 10.22158/sssr.v4n4p134.

5. Duliaba, N., & Zhishko, R. (2024). Features of the Development of the Competitive Environment in the Construction Sphere. Economy and Society, 68, 1–5. DOI: 10.32782/2524–0072/2024–68–106.

6. Yankovoi, R. (2024). Models of Financing Innovations in the Ukrainian Business Environment. Development Service Industry Management, 1, 82–87. DOI: 10.31891/dsim–2024–5(11).

7. Bondarenko, D., & Kalashnikova, K. (2024). Digitalisation of the Construction Industry in Ukraine: Analysis of the State, Problems and Development Prospects. Economy and Society, 65, 1–9. DOI: 10.32782/2524–0072/2024–65–2.

8. Mosiichuk I.V. (2025). TOOLS FOR PROMOTING REGIONAL DEVELOPMENT OF CONSTRUCTION ENTERPRISES. Economic Sciences Series «Regional Economics», 21(83), 125–131. DOI: 10.36910/2707–6296–2024–21%2883%29–13.

9. Dolhopolov, S., Honcharenko, T., Terentyev, O., Savenko, V., Rosynskiy, A., Bodnar, N., & Alzidi, E. (2024). Multi-Stage Classification of Construction Site Modeling Objects Using Artificial Intelligence Based on BIM Technology. 2024 35th Conference of Open Innovations Association (FRUCT), 179–185. DOI: 10.23919/fruct61870.2024.10516383.

10. Palahusynets, R., & Marusheva, O. (2025). Analysis of the Investment Level in Ukraine's Construction Sector from 2022 to 2025: a Public Administration Dimension. Philosophy and Governance, 5(9), 1–12. DOI: 10.70651/3041–248X/2025.5.01.

11. Kostiuk, V., & Shanta, V. (2023). Innovation as the Key to Economic Development and Competitiveness of Construction Industry Enterprises. Actual Problems of

Economics, 12(2), 90–97. DOI: 10.32752/1993–6788–2023–2–270–90–97.

12. Bellucci, A., Fatica, S., Georgakaki, A., Gucciardi, G., Letout, S., & Pasimeni, F. (2023). Venture Capital Financing and Green Patenting. Industry and Innovation, 30(7), 947–983. DOI: 10.1080/13662716.2023.2228717.

References:

1. Gontareva, I., Marcel Kurt, M., Dorokhov, O., Rusin-Grinik, R., & Galayko, N. (2022). A Systematic-Functional Approach in Managing Innovative Development of Construction Enterprises in Ukraine. TEM Journal, 11(1), 125–137. DOI: 10.18421/tem111–15.

2. Koturanova, T., & Konohova, M. (2022). Problems of Management of Innovative Development of Construction Enterprises in Ukraine. Economic scope, 182, 83–87. DOI: 10.32782/2224–6282/182–12.

3. Radchenko, O., Nepomnyashchyy, O.M., Marusheva, O.A., Prav, R., & Shandryk, V. (2023). Efficiency of Strategic Public Investment management of in the Construction Sector. International Journal for Quality Research, 16(3), 833–846. DOI: 10.24874/ijqr17.03–13.

4. Duan, M. (2023). On Financial Risks and Investment Management in Communication Engineering Projects. Studies in Social Science Research, 4(4), 134–138. DOI: 10.22158/sssr.v4n4p134.

5. Duliaba, N., & Zhishko, R. (2024). Features of the Development of the Competitive Environment in the Construction Sphere. Economy and Society, 68, 1–5. DOI: 10.32782/2524–0072/2024–68–106.

6. Yankovoi, R. (2024). Models of Financing Innovations in the Ukrainian Business Environment. Development Service Industry Management, 1, 82–87. DOI: 10.31891/dsim–2024–5(11).

7. Bondarenko, D., & Kalashnikova, K. (2024). Digitalisation of the Construction Industry in Ukraine: Analysis of the State, Problems and Development Prospects. Economy and Society, 65, 1–9. DOI: 10.32782/2524–0072/2024–65–2.

8. Mosiichuk I.V. (2025). TOOLS FOR PROMOTING REGIONAL DEVELOPMENT OF CONSTRUCTION ENTERPRISES. Economic Sciences Series «Regional Economics», 21(83), 125–131. DOI: 10.36910/2707–6296–2024–21%2883%29–13.

9. Dolhopolov, S., Honcharenko, T., Terentyev, O., Savenko, V., Rosynskiy, A., Bodnar, N., & Alzidi, E. (2024). Multi-Stage Classification of Construction Site Modeling Objects Using Artificial Intelligence Based on BIM Technology. 2024 35th Conference of Open Innova-

tions Association (FRUCT), 179–185. DOI: 10.23919/fruct61870.2024.10516383.

10. Palahusynets, R., & Marusheva, O. (2025). Analysis of the Investment Level in Ukraine's Construction Sector from 2022 to 2025: a Public Administration Dimension. *Philosophy and Governance*, 5(9), 1–12. DOI: 10.70651/3041–248X/2025.5.01.

11. Kostiuk, V., & Shanta, V. (2023). Innovation as the Key to Economic Development and Competitiveness of Construction Industry Enterprises. *Actual Problems of Economics*, 12(2), 90–97. DOI: 10.32752/1993–6788–2023–2–270–90–97.

12. Bellucci, A., Fatica, S., Georgakaki, A., Gucciardi, G., Letout, S., & Pasimeni, F. (2023). Venture Capital Financing and Green Patenting. In-

dustry and Innovation, 30(7), 947–983. DOI: 10.1080/13662716.2023.2228717.

Дані про автора

Максюта Антон Петрович,

аспірант Київського національного університету будівництва і архітектури, Київ, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-5313-403X>

e-mail: legaladvisers@ukr.net

Data about the author

Anton Maksiuta,

PhD student at Kyiv National University of Construction and Architecture, Kyiv, Ukraine

e-mail: legaladvisers@ukr.net